

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

III. Armentario, qui perperam fuerat ordinatus, poena remissa,
chorepiscopi nomen certis legibus indultum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

I I.

Ebredunensi ecclesiæ ante omnia mature visum est consulendum, quia quatuor de biennio mensibus sacerdote legitimo destituta hoc grauius ægrotauerat, quod clerus innocens, ac disciplinæ, vt probatum est, memor, quorumdam laicorum insolentia ac varia perturbatione vexatus, etiam in sacerdotibus ac ministris minas ac iurgia, & vim acerbissimam periculose perniciose nuper cæde pertulerat: nec poterat differri bonorum ac disciplinæ memorum expectatio, ne viderentur contumacium & inquietorum vota palpari. quorum conspirationes iniquæ, machinationesque, & in præteritum, quantum deprehendi possint, animaduersione ecclesiastica puniendæ, & in futurum anticipandæ erant. Itaque ordinationem, quam Canones irritam definiunt, nos quoque euacuandam esse censuimus, in qua prætermissa trium præsentia, nec expetitis comprouincialium literis, metropolitani quoque voluntate neglecta, prorsus nihil, quod episcopum faceret, ostensum est. Itaque placuit in voluntate Domini, remoto eo qui perperam assumptus erat episcopus, fieri omnino fratrum constitutionem ecclesiastica traditione seruata.

I I I.

Verum quia hæc sancta Synodus non disciplinæ tantum curam, sed & misericordiæ gessit: cumque occurreret, quod se Armentarius diebus proximis eidem ecclesiæ multa assentatorum insolentia retulisset; occurrebat tamen, quod ante admo-

ANNO
CHRISTI
459.

nitionem discessisset; quod a nonnullis sacerdotum in hoc ipsum confirmatus, se etiam priuate domui reddidisset; quod epistolas ad clerum ipsum emiserat, quibus episcopatum, quem se non indeptum agnoscebat, appetere nuntiauerat, eradi nomen suum petens, & hoc ipsum quod instabiliter in se præsumptum erat, iam tunc inordinatum & irritum futurum protestatum esse confirmans: in illam potius partem declinata sententia est, vt iuueni educato in timore Domini plus suffragaretur, quod in actu vitiosissimo interdum sana sensisset, quam quod iuuenilibus titillationibus in aliqua parte cessisset. Itaque prætermisissis his, quæ in regressu ipsius eum, absque vllius excusationis effugio, societate culpæ resperferant, velut innocentem eundem præterire sacerdotes Domini, qui huic Concilio aderant, damnatione vacuum maluerunt. Quod ergo in quibusdam schismaticis magis, quam hæreticis, recipiendis Nicænum Concilium statuit a singulis per territoria sua, hoc etiam præsens Conuentus in hoc statuit ab omnibus debere seruari. Id est, vt cuicumque de fratribus tale aliquid caritatis consilia dictauerint, liceat ei vnam parochiarum suarum ecclesiam cedere, in qua aut chorepiscopi nomine, vt idem Canon loquitur, aut peregrina, vt aiunt, communionem foueatur. Primum itaque statuitur, vt hoc in qualibet prouincia, præterquam in Alpina maritima, liceat. Quam si in aliqua parte accesserit, vt malorum incitator, & quietis impatiens, damnationi, quam in se prouocauerat subiacebit. Sed & si quis eidem quidquam ex his

Conc. Ni-
cænum
Can. 8.

quæ statuta sunt transgredienti communicauerit, a
 communione omnium fiat alienus. Deinde vt quo-
 libet in loco præterquam in publico egerit, ne
 quis ei locus decernatur, quem curiæ & ciuitatis
 species, aut ordo nobilitat. Additur, ne vnquam
 in ciuitatibus, vel sub episcoporum absentia, of-
 ferre præsumat, nec ordinare vel vltimum cleri-
 cum, nec in ea quidem ecclesia, quæ illi cuiuscum-
 que misericordia fuerit attributa. nec vlli episco-
 porum, vel succedente ætate assumpto, in rudi-
 mentis suis huic in aliquo, quasi pro ætatis reue-
 rentia, cedere liceat. nec vsquam ipsi quidquam
 de episcopalibus officiis vsurpare, præterquam in
 ecclesia, quam cuiusquam misericordia fuerit in-
 deptus: in qua ei solum neophytos confirmare, &
 ante presbyteros offerre conceditur. Quod si vn-
 quam aliquid, caritate alterius prouocatus, de ha-
 bitationis commutatione variauerit, non aliter in
 alia ecclesia requiem accipiat, quam priori renun-
 tiauerit. nec omnino vnquam duarum ecclesiarum
 gubernationem obtineat: cui etiam in ea, quæ ipsi
 conceditur, ministros a ciuitatis episcopo necesse
 est ordinari.

IV.

Sane quia ministrorum mentio facta est, & non-
 nulli ab ipso inuenti excommunicati, temere in
 clero prouecti dicuntur: statutum est, eos qui ita
 assumpti sunt deponendos: quibus autem nulla
 conuersationis macula præiudicauerit, prout Ebre-
 dunensi sacerdoti constituendum visum esset, aut
 in ecclesiæ suæ ministerio tenendos, aut ad ipsum